

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Om de generelle principper for udlægningen og indpasningen af særforsorgen i lovgivningen på social-, undervisnings- og sygehusområderne henvises til bemærkningerne til det samtidigt fremsatte lovforslag om udlægning af åndssvageforsorgen og den øvrige særforsorg, der indeholder en redegørelse for lovforslagenes baggrund, hovedprincipper og administrative og økonomiske konsekvenser.

Særforsorgens udlægning og indpasning i de forskellige lovgivnings- og forvaltningsområder nødvendiggør for den sociale lovgivnings vedkommende ændringer i lov om social bistand (lovforslagets § 1), lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender (lovforslagets § 2) og den sociale pensionslovgivning. Ændringerne i pensionslovgivningen (forslagets §§ 3-5) er dog alene af redaktionel karakter. Der er således ikke i ændringsforslaget til invalidepensionsloven medtaget forslag om forhøjelse af aldersgrænsen for tilkendelse af invalidepension fra det 15. til 18. år, idet socialministeriet har fundet det rigtigst at lade overvejelserne om dette spørgsmål indgå i det udvalgsarbejde, der vil blive iværksat om revision af førtidspensionslovgivningen.

Til § 1

Med de foreslåede ændringer i lov om social bistand, ændringer, der er udarbejdet i overensstemmelse med forslag i betænkning nr. 781/76 om særforsorgens udlægning, *indpasses de særforsorgsfunktioner, som efter udlægningen forudsættes videreført i den sociale lovgivning.*

Videreførelsen af de sociale foranstaltninger inden for særforsorgen sker som hovedregel ved, at de persongrupper, som har modtaget hjælpeforanstaltninger fra særforsorgen, med ophævelsen af reglerne om disse særlige foranstaltninger, umiddelbart omfattes af de allerede eksisterende almene tilbud i bistandslovens afsnit om de enkelte former for bistand.

Der foreslås derfor som udgangspunkt kun ændringer i bistandsloven i det omfang, der er behov

for specialbistand til personer med vidtgående fysiske eller psykiske handicap, eller hvor ansvaret for den fornødne bistand placeres hos en anden myndighed, end den der har ansvaret for de almene tilbud.

Lovforslaget anvender således betegnelsen person med vidtgående fysisk eller psykisk handicap, hvilket udtryk omfatter de personer, som tidligere har været omfattet af lovgivningens bestemmelser om særforsorg, d. v. s. åndssvage, epileptikere, vanføre, talemiddende, blinde og svagsynede samt døve og tunghøre. Hertil kommer personer med psykiatriske lidelser, som i henhold til tidligere lovgivning også henhørte under særforsorgsbegrebet. Betegnelsen vidtgående handicap er således snævrere end betegnelsen handicappet person, som omfatter alle de personer, som hidtil har været dækket af bistandslovens regler om bistand til personer med vedvarende fysiske eller psykiske lidelser. Betegnelsen »person med handicap« i stedet for »handicappet« anvendes, fordi det konkret kan være mindre rimeligt at karakterisere en person ved en handicapfaktor og specielt ikke i de tilfælde, hvor der er tale om kombinationer af forskellige handicapfaktorer (multihandicap), som kan forekomme hos samme person i forskellige sværhedsgrader.

Det er endvidere *udgangspunktet*, at der *ikke sker ændringer vedrørende ydelsernes indhold*. Det skal dog nævnes, at med forslaget ophæves adgangen til at tvangsanbringe voksne åndssvage efter den sociale lovgivning. Endvidere foreslås der indført regler om forældrebetaling for børns ophold i specialdaginstitution, jfr. ændringsforslaget til § 95 e.

Herudover foreslås forskellige redaktionelle ændringer som følge af særforsorgens ophævelse som begreb. På baggrund af erfaringerne efter bistandslovens ikrafttræden foreslås yderligere enkelte ændringer, som har sammenhæng med særforsorgens udlægning. De i bistandslovens §§ 112-114 omhandlede særlige plejehjem foreslås således - i overensstemmelse med indstilling fra gennemførelsesudvalget vedrørende særforsorgens udlægning -